

Kotiček gospoda Doropoljskega.

1. Kaj hoče gospod Doropoljski ?

Gospod Doropoljski se hoče razgovarjati z vso ljubo mladino širne zemlje slovenske. Ker pa on ne more do vseh otrok in vsi otroci ne k njemu, bi se zdel marsikomu tak razgovor nemogoč. — Toda zapomnite si vsi tisti, ki se nameravate z mano razgovarjati, da ni na svetu ničesar nemogočega — tako vsaj trdi neki modrijan. Tako tudi ni nemogoče, da bi se jaz, gospod Doropoljski, ne mogel razgovarjati z vso slovensko dečo in ona ne z mano, dasi ne moremo drug do drugega. Posređoval bo namreč med nami stari naš znanec in ljubijec — „Zvonček“.

Kdor se hoče torej razgovarjati z gospodom Doropoljskim, ta naj napiše pisemce, ga dene v zavitek, na zavitek znamko za 10 vinarjev, pa naj napiše ta-le naslov:

Uredništvo „Zvončka“
(za gospoda Doropoljskega)

v Idriji.

Pismo naj potem vrže v poštni nabiralnik. Uredništvo „Zvončka“ pošlje taka pisma meni, jaz napišem odgovor, in vse skupaj — svoje pismo in moj odgovor — boste lahko čitali v prihodnji številki „Zvončkovi“.

Tako se bomo prijateljsko razgovarjali v mojem kotičku o najrazličnejših stvareh. Pišete mi lahko o svojem domu, o svoji šoli, kaj delate, kako se vam godi, kako in kaj se učite, kako se igrate, kaj vas veseli ali žalosti, s kom najrajši občujete, koga imate najrajši, kaj bi radi nekoč postali itd., itd. Gradiva vam ne bo zmanjkalo nikoli, a jaz vam bom odgovoril na vsako pismo. Čakajte, to bo veselo življenje v mojem kotičku!

2. Kdo je gospod Doropoljski ?

Tako se vprašujete, kajne? Povem vam. G. Doropoljski je velik prijatelj otrok, je marsikaj doživel na svetu; vam bo tudi vedel marsikaj povedati, le brez skrbi ga vprašajte o tem in onem. Pa veste, malo čuden je pa le ta gospod

Doropoljski. Poslušajte! Vedno ste slišali, da so pridni otroci ljubi Bogu in ljudem, hudobnih pa da nihče ne mara. Glejte, ta čudni gospod Doropoljski pa ima rad tudi take otroke, ki jim pravijo ljudje, da so hudobni. Ali ni to čudno? Pa je že taka na svetu! Niso vsi ljudje enaki!

Vidite, gospod Doropoljski vabi tudi take dečke in deklice, in to še posebej, naj mu le pišejo brez strahu in brez skrbi, tudi tem bo odgovarjal. Glejte, tak je gospod Doropoljski! Čudak je res, pa mislim, da ga vkljub temu že sedaj malo radi imate, kajne? No, se bomo že še natančneje spoznali!

3. Kje pa je gospod Doropoljski ?

Recimo: danes tukaj — jutri tam. Morda ste ga že videli v svojem kraju, morda ste tudi že govorili z njim, mogoče pa tudi ne. Vendar ga pozna mnogo slovenskih otrok, samo to je križ, ker Doropoljski ni njegovo pravo ime. Tako mu pravijo le drugi, in sicer zato, ker je bil rojen v Doropolju. Sam pa se piše drugače. Pa da ga lažje spoznate, če ga kje vidite, vam še nekaj povem o njem. Ima namreč tudi to navado, da gre kar tja, kjer vidi več otrok skupaj, časih jih v sredo med nje, časih jih pa opazuje od strani. Zlasti jih rad gleda pri igri. Morda ste ga kdaj že opazili med seboj? To vam pa svetujem, da se vselej in povsod dostojno vedete, zakaj sicer vam lahko v svojem kotičku pove nekoliko gorkih, ne da bi mu poprej šele pisali.

Tako torej! Zdjaj pa že nekoliko poznate gospoda Doropoljskega. Ako se hočete še natančneje seznaniti z njim, tedaj pa le pero v roke, ali če tega ni, pa svinčnik. Čim več pisem dobi, bolj ga bo veselilo. V prihodnji številki boste že lahko brali njegove odgovore, ako mu pišete o pravem času. Pa veste, še nekaj. Gospod Doropoljski je tudi jako radoveden. Pišete mu torej, kako je bilo na Miklavžev in na božični večer, potem na tepežni dan in pa kako in komu ste voščili srečno novo leto!

Zastavico v podobah v 11. št. lanskega letnika so tudi prav rešili, a zaradi pomanjkanja prostora niso bili natisnjeni v 12. št. v.: Anda in Darko Tomažič, učenca v Lokavcu; Paveš in Vinko Šket, realez t. c. razr.; Radovan in Zoran Jošt in Edvard Kunst, stud. gymn. IV. razr. v Celju; Ljudmila Poljanšek, učenka IV. razreda v Brežicah; Klobučar Slavica, učenka IV. razr. v Trebnjem; Zdenka, Metod in Boris Pirč v Kranju; Tonček, Vladimir, Angela in Ciriil Porekar, Matija Sever, France Vukovič, Ludovik Puklavc, Ivan Masten, Ivanuša Rozika, Hrga Liza, Majcen Liza, Lah Marija, Lah Avgusta, Marija Ivanuša, Lojza Rabič, Nežika Oličar, Plavec Alojzija, Marija Puklavc, Terezija Sever, Julka Zibrat, učenci in učenke na Humu pri Ormožu; Puci Janez, Kirhmajer Jak, Zerjav Janez, Kavalar Lorenč, Jakob Kajžar, Joža Petrič, Luka Martinc, Kopavnik Pavel, Franc Makovec, Jožef Osvald, Kopavnik Alojzij, Cuznar Francisek, Joža Matjaš, Branc Martin, Marko Beneti in Sava Zupančič, učenci II. razreda v Ratečah; Flis Milena, učenka IV. razr. v Skofji Loki; Urška Oman, Nežika Cuznar, Marica Mežik, Ursula Podlipnik, Lenka Oman, Urška Ivanova, Franziška Oman, Angela Stojanova, Kavalar Mana, Ela Kunstelj, Draga Müller, Vida Zupančič, učenke VI. razr. v Ratečah; P. Strmšek, B. Kurbus in F. Jelovšek, dijaki v Celju; Kovarič, gimnazijec v Mariboru; Edvard Požun, učenec in Ivanka Ditrich, učenka v Postojni; Vera Flis, učenka IV. razreda na Vrtniki; Franc Kolarič, Janez Štertnar, Andrej Klemenčič, Alojz Saboti, Jožef Slavič in Vauptič Jožef, učenci V. razr. pri Sv. Križu pri Ljutomeru; Sumer Melita v Skofji Loki; Micika Ostrc, Santel Micika, Lojzika Slekovc, Zeljka Rožman, Tončka Ostrc, Marija Slekovc in Malka Stuhlec, učenke pri Sv. Križu na murskem polju; Stefika Vizjak, učenka in Ljubecnič; Tonček Sivka, učenec pri Sv. Juriju ob južni železnici; Mirica Kelc, učenka v Novi Štifti pri Gornjem gradu; Ivanka Steh, Nežika Jerič, Anka Fink, Marica Nučič, Micika Novak, Urška Vider, Marija Skoda, učenke na Kopanju; Milko Sinkovič, učenec IV. razr. v Ljubljani.